

[Breckmann]

Røde Kina gør man stadig knæfald for trods Pekingstyrets blodige hænder, den kulturelle udryddelseskrig mod Tibet, den umenneskelige familieplanlægning og den totale ignorering af millioners krav om mindre socialistisk tvang og mere demokratisk frihed.

Til trods for Færøernes økonomiske og politiske krise og til trods for Danmarks vedvarende vanskeligheder med at ryste den socialistiske fortidsarv af sig så lad mig dog ende med en opfordring til optimisme. For det første skal regeringen have mine allerbedste ønsker i dens forsøg på at sænke det danske skattetryk og i dens forsøg på at liberalisere de offentlige tjenester. Deraf afhænger nemlig historiens dom over denne regering, og jeg ønsker den alt det bedste.

Udenrigspolitisk må man vel håbe, at USA's nye præsident benytter sig af Vestens massemedier til at overbyde Gorbatsjovs lumske forslag om afrustning, således at USA's rumforsvar, SDI, bliver sat op. Dette er vort eneste langsigtede håb om en fremtidig sikkerhed, og jeg anmoder den danske regering om at støtte USA mest muligt. Vi ved nemlig, at Sovjet bruger milliarder af rubler årligt til sit eget rumforsvar, selv om det bliver hemmeligholdt igennem Kremles disinformation. Samtidig prøver Moskva hele tiden at lægge pres på NATO's medlemslande ved direkte appel til vore vælgere.

Jeg vil opfordre udenrigsministeren til at gøre det grønlandske landsstyre klart, at Danmark ikke har råd til at subsidiere Grønland og Færøerne med hundredvis af millioner årligt, mens færøske fiskeres fangstmuligheder i Sydatlanten bliver ødelagt af København og af Nuuk, der samtidig ikke imødekommer Færøernes inderlige ønsker om at købe eller forhandle os til fiskerirettigheder ved Grønland.

Hvis man fra dansk og grønlandsk side er sindet at bevare Færøernes økonomiske fremtid, kræver det mere samarbejde om udnyttelse af fiskeriressourcer til begge parter fordel, endda også til Danmarks økonomiske fordel i længden, og mindre rænkespil og påtvungne sanktionsforslag og uindfrie løfter om fiskerimæssig gengæld.

Vi vil intet hellere end godt naboskab og samarbejde med vore naturlige partnere, Grønland og Danmark. I denne usikre parlamentariske situation på Færøerne er det dog ikke muligt at sige, hvordan det statsretlige forhold

med Danmark vil udarte de kommende fire år. Falder landsstyret, bortfalder dermed også dets planer om at overtage bl.a. folkekirken, politiet, skibstilsynet, undergrunden og andre anliggender under hjemmestyret.

Vi afventer alle landsstyrets skæbne de kommende dage eller uger, og på Færøerne vil alle gode kræfter samvirke om en løsning af den politiske krise. Hvis det skulle komme til, at man bad om at få rakt en broderhånd her fra Danmark og, håber jeg, også fra Grønland for at løse denne økonomiske krise med nye fiskerimuligheder både i Nordatlanten og andre steder i verden, henstiller jeg, at vi vil få al den støtte, moralsk og praktisk, som vi måtte bede om.

Rosing (S):

Det er vel værd i dag under afslutningsdebatten i Folketinget at gøre opmærksom på, at vi i år fejrer 10 års jubilæum for hjemmestyret. Det var for lidt over 10 år siden et af de store emner mellem Grønland og Danmark, som fandt en lykkelig udgang.

Ud over de festligheder, der naturligvis knytter sig til et sådant jubilæum, er en af de mere alvorlige overskrifter omkring diskussionerne 10 år efter hjemmestyrets indførelse fødestedskriteriet, det vil sige en lønpolitik, som er afhængig af, om man er født i Danmark eller i Grønland. Der er fra det grønlandske Landssting kommet klare meldinger om, at man ihærdigt vil prøve at afskaffe fødestedskriteriet her omkring 10 års jubilæet for hjemmestyret.

Vi er alle enige om, at det er en skamlet på forholdet mellem Danmark og Grønland, at der er den forskelsbehandling mellem grønlændere og danskere i løn- og ansættelsesvilkår.

Det andet, som jeg vil komme ind på, og som stadig er et statsligt område, er sundhedsvæsenet, som vi har brugt en hel del kræfter på her i Folketinget. Der er under den danske regering ved at blive udarbejdet en sundhedsplan, og vi ønsker meget, at regeringen og sundhedsministeren specielt er mere åbne omkring denne sundhedsplan. Det kaldes ganske vist en grønlandsk sundhedsplan, men det er efter min mening en dansk sundhedsplan for det grønlandske sundhedsvæsen. På den baggrund er der diskussioner i Grønland om mulighederne for at overtage sundhedsvæsenet hurtigere end den tidsfrist, vi tidligere har lagt os fast på, nemlig inden for de første 3-4 år. Vi håber meget, at vi